

200704476/1.

Datum uitspraak: 30 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/22084 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt appellant dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door eerst op 26 juni 2007 op het door hem op 27 mei 2007 ingestelde beroep te beslissen, artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) heeft geschonden. Daartoe voert appellant aan dat de rechtbank niet direct nadat nadere inlichtingen van de staatssecretaris op 12 juni 2007 waren ontvangen het onderzoek heeft gesloten, doch veertien dagen heeft gewacht met het sluiten van het onderzoek en uitspraak doen, terwijl gedurende die veertien dagen niet van enig ander nader onderzoek door de rechtbank is gebleken.

2.1.1. Ingevolge artikel 94, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, bepaalt de rechtbank onmiddellijk het tijdstip van het onderzoek ter zitting. De zitting vindt uiterlijk op de veertiende dag na ontvangst van het beroepschrift plaats. In afwijking van artikel 8:42, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan de in dat artikel bedoelde termijn niet worden verlengd.

Ingevolge derde lid, doet de rechtbank schriftelijk of mondeling uitspraak. De schriftelijke uitspraak wordt binnen zeven dagen na de sluiting van het onderzoek gedaan. In afwijking van artikel 8:66, tweede lid, van de Awb kan de in dat artikel bedoelde termijn niet worden verlengd.

Ingevolge artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidsstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is. De vraag of sprake is van een spoedige beslissing in de zin van dit artikel dient te worden beantwoord in het licht van de omstandigheden van het geval (uitspraak van het Europese Hof voor de

Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 21 oktober 1986 in de zaak tegen Zwitserland, NJ 1988, 555).

2.1.2. De rechtbank heeft het op 27 mei 2007 ontvangen beroep binnen de in artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000 gestelde termijn op 7 juni 2007 ter zitting behandeld. Nadat ter zitting het onderzoek door de rechtbank was gesloten, heeft zij op 12 juni 2007 besloten het onderzoek in verband met een door appellant ter zitting opgeworpen grond te heropenen en de staatssecretaris om nadere inlichtingen verzocht. De staatssecretaris heeft deze inlichtingen op 12 juni 2007 aan de rechtbank verstrekt en appellant heeft op dezelfde datum daarop gereageerd. Op 26 juni 2007 heeft de rechtbank met toestemming van partijen het onderzoek zonder nadere behandeling ter zitting gesloten en binnen de in artikel 94, derde lid, van de Vw 2000 gestelde termijn op diezelfde dag uitspraak gedaan. Er zijn derhalve geen nationaalrechtelijke termijnen overschreden.

Gelet op het arrest van het EHRM van 1 oktober 2002 in de zaak Tekdemir tegen Nederland (nos. 46860/99 en 49823/99, www.echr.coe.int) en het arrest van het EHRM van 18 september 2001 in de zaak Erdogan tegen Nederland (no. 49820/99, www.echr.coe.int), en bij gebreke van door appellant aangevoerde bijzondere individuele feiten en omstandigheden die in zijn geval tot een snellere beslissing noopten, is er in dit geval geen grond voor het oordeel dat de rechtbank in strijd met artikel 5, vierde lid, van het EVRM heeft gehandeld.

2.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

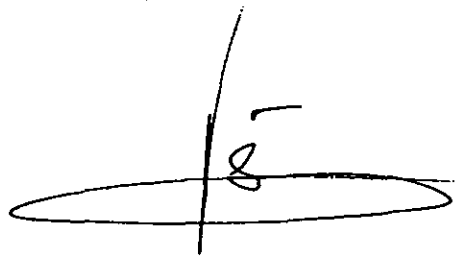
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juli 2007

421.

Verzonden: 30 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

P O L I T I E

7

Postadres Postbus 14
7500AA ENSCHEDE

Twente

Regio Twente
Korpsonderdeel 5 Afdeling Vreemdelingen
Behandeld door L.H.G.M. Penterman
Telefoon 053 - 455 72 81
Fax 053-4558686
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/05/2007
Datum 23/05/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

ingeteld in INDIS	mede	0. gawek
	unit	33V
	datum	24-05-07
	IND locatie	ZWOLLE
IND ontvangen datum	23 MEI 2007	
	dossiernummer	0705-24-0135
invoercontrole	indw	109
	unit	33V
	datum	24/5/7

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Leonardus Henricus Gerardus Maria Penterman, brigadier van het regionaal politiekorps Twente,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- be. werd werkend aangetroffen in strijd met de Wet Arbeid vreemdelingen, geen middelen van bestaan, zegt zelf illegaal in Nederland te zijn

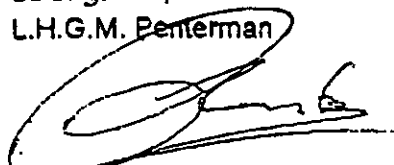
De maatregel is opgelegd:

Plaats : Hengelo Ov
Datum : 23/05/2007

Tijd

: 14:46 uur.

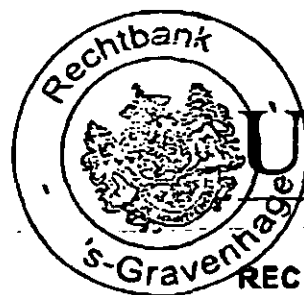
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
L.H.G.M. Penterman

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken

Registratienummer: Awb 07/22084

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Chinese nationaliteit,
IND dossiernummer 0705.24.0135,
thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist,
raadsman mr. I. Vreeken,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door drs. M.I. Hekker,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 23 mei 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 25 mei 2007 is de grondslag van de bewaring gewijzigd en is eiser, met het oog op de uitzetting, in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert en omdat eiser in afwachting is van de beslissing op zijn aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning terwijl de uitzetting achterwege dient te blijven totdat op deze aanvraag is beslist (artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, juncto artikel 8, onder g, Vw 2000).

Op 27 mei 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 7 juni 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Bij faxbericht van 12 juni 2007 heeft de rechtbank het onderzoek heropend en verweerder verzocht om een aanvullend proces-verbaal aan de rechtbank te zenden, onder kopieverlening aan de wederpartij. Bij faxbericht van 12 juni 2007 heeft verweerder aan dit

Awb 07/22084

blad 2

verzoek voldaan. Namens eiser is bij faxbericht van 12 juni 2007 op het door verweerder toegezonden proces-verbaal gereageerd.

Partijen hebben toestemming verleend de zaak buiten verdere behandeling ter zitting af te doen, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten.

2. Overwegingen

Namens eiser is betoogd dat de staandhouding onrechtmatig is geschied, nu een politieambtenaar eiser in strijd met de wettelijke bevoegdheden heeft verzocht zich te identificeren. Het verzoek om identificatie kon niet gebaseerd worden op de Wet Arbeid Vreemdelingen (WAV), nu een politieambtenaar niet als toezichthouder in de zin van deze wet kan worden aangemerkt. Evenmin was sprake van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in artikel 50 van deze wet.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 50, eerste lid, Vw 2000, voor zover thans van belang, kan een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, op grond van feiten en omstandigheden die naar objectieve maatstaven getuigen een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staandhouden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

In artikel 14, eerste lid, WAV is bepaald dat met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet, zijn belast de bij besluit van Onze Minister aangewezen ambtenaren. Ter uitvoering van dit artikellid zijn in artikel 1.1. van de 'Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van de SZW wetgeving' (gepubliceerd in Staatscourant 2000, 203) de ambtenaren van de Arbeidsinspectie van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aangewezen als ambtenaren belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens -voor zover van belang- de WAV. Ingevolge artikel 4.1 van voornoemde aanwijzingsregeling zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de WAV mede de ambtenaren van de politie, bedoeld in artikel 3 van de Politiewet 1993, belast.

Blijkens het model M111-A, het proces-verbaal van staandhouding, overbrenging en ophouding (artikel 50, eerste, tweede en derde lid, Vw 2000) van 24 mei 2007, in het dossier opgenomen als processtuk 1, heeft de verbalisant eiser verzocht zich te identificeren. In het aanvullend proces-verbaal van 12 juni 2007 is omschreven dat eiser is verzocht zich te identificeren omdat hij werkend werd aangetroffen en derhalve op grond van de WAV.

Uit het proces-verbaal van staandhouding, overbrenging en ophouding van 24 mei 2007 in samenhang met het aanvullende proces-verbaal van 12 juni 2007 blijkt dat de verbalisant is opgetreden als ambtenaar van de politie, als bedoeld in artikel 3 van de Politiewet 1993, ter uitvoering van de politietaak, als omschreven in artikel 2 van die wet, mede belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de WAV. Mitsdien kon verbalisant eiser verzoeken om zich te identificeren. Toen eiser verklaarde geen identiteitsbewijs te hebben en niet kon aantonen rechtmatig in Nederland te verblijven en eiser bovendien slecht Nederlands bleek te spreken, bestond een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in voormeld artikel 50, eerste lid, Vw 2000. Mitsdien is eiser op rechtmatige wijze staande gehouden.

Awb 07/22084

blad 3

Subsidiar heeft eiser betoogd dat geen sprake is van zicht op uitzetting, nu in model M55, 'Kennisseiving aanvraag verblijfsvergunning door een inbewaringgestelde vreemdeling' van 25 mei 2007, van de Korpschef aan de Staatssecretaris van Justitie, in het dossier opgenomen als processtuk 5, is vermeld dat eiser niet op korte termijn uitzetbaar is.

De rechtbank oordeelt dat dit betoog faalt. Ter zitting heeft verweerder uiteen gezet dat bedoelde kennisgeving is opgemaakt naar aanleiding van het indienen door eiser van een asielaanvraag. Met genoemde opmerking is bedoeld dat eiser niet uitzetbaar is gedurende de periode waarin eisers asielaanvraag in behandeling is. Zodra de asielprocedure tot een einde is gekomen en indien deze in voor eiser negatieve zin zou zijn beslecht, zal verweerder de handelingen gericht op uitzetting van eiser hervatten.

Meer subsidiair heeft eiser betoogd dat geen sprake is van onttrekkingsgevaar, nu zijn echtgenote, die in het bezit is van de Nederlandse nationaliteit, en zijn twee kinderen hier te lande verblijven.

De rechtbank oordeelt dienaangaande dat de gronden waarop verweerder de maatregel van bewaring heeft gebaseerd en die zijn opgesomd in het model M110-A, de bewaring kunnen dragen. Voor zover eiser met zijn stelling heeft beoogd een beroep te doen op het toepassen van een lichter middel dan het middel van de vreemdelingenbewaring, oordeelt de rechtbank dat verweerder daartoe geen aanleiding heeft behoeven te zien. Daartoe acht de rechtbank van belang dat hetgeen eiser heeft aangevoerd, gelet op de gronden van de bewaring en in acht nemend de omstandigheden van het onderhavige geval, niet leidt tot het oordeel dat de bewaring bij afweging van alle betrokken in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Het beroep zal ongegrond worden verklaard. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. B. de Vries als griffier, op 26 JUN 2007

Afschrift verzonden op:

26 JUN 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 3918	
29 JUN 2007 3	
ZAAKNR. 200704476	
AAN: 13	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr I. Vreeken
advokaat

Usselkade 27
Zutphen

Postbus 153
7200 AD Zutphen

tel. 0575-543527
fax 0575-543528

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Tevens per fax: 070-3651380

HOGER BEROEPSCHRIFT

29 juni 2007

GEEFT TE KENNEN:

geboren op van Chinese nationaliteit, verblijvende te
domicilie kiezende te Zutphen aan de Usselkade 27 (postbus 153, 7200 AD), ten kantore
van advokaat Mr I. Vreeken, die, conform het bepaalde in artikel 70, eerste lid
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om te
dezer zake hoger beroep in te stellen:

1. Bij uitspraak van 26-6-2007 heeft de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle
appellants beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (VW 2000) ongegrond verklaard en het verzoek om
schadevergoeding afgewezen (bijlage).

3. Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen deze uitspraak. Appellant voert de
volgende grieven aan tegen de uitspraak van de rechtbank.

Artikel 5 EVRM

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank eerst op 26-6-2007 uitspraak gedaan op het door
appellant ingestelde beroep. De rechtbank heeft daarmee in strijd gehandeld met het
bepaalde in artikel 5 EVRM.

Toelichting:

- * Het beroep is op 7-6-2007 ter zitting behandeld.
- * Op 12-6-2007 heeft de rechtbank het onderzoek heropend en Staatssecretaris van
Justitie (hierna: SvJ) om nadere inlichtingen gevraagd.
- * Nog op die zelfde dag heeft de SvJ aan dit verzoek voldaan en heeft ook appellant diens
reactie bij de rechtbank ingediend.
- * Eerst op 26-6-2007 heeft de rechtbank partijen verzocht om al dan niet toestemming te
verlenen de zaak zonder nadere zitting af te doen, welke toestemming partijen die zelfde
dag hebben verleend, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten.
- * Appellant meent dat de zaak onaanvaardbaar lang na 12-6-2007 -maar liefst 14
dagen- bij de rechtbank is blijven liggen. Van enig ander onderzoek door de rechtbank na
12-6-2007 is niet gebleken. De rechtbank had immers reeds op 12-6-2007 de
inlichtingen verkregen van verweerder, en alleen die inlichtingen waren de reden om het

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

2

onderzoek te heropen. Het onderzoek had daarom dezelfde dag moeten worden gesloten.

* Weliswaar is in artikel 94 Vreemdelingenwet (Vw) bepaald dat de rechtbank binnen 7 dagen na sluiting van het onderzoek uitspraak doet, hetgeen in casu ook is gebeurd, appellant is van opvatting dat de ratio van de in artikel 94 Vw neergelegde termijnen eraan in de weg staat dat de rechtbank het doen van de uitspraak nog 14 dagen na het verkrijgen van de opgevraagde inlichtingen op zich laat wachten.

* Appellant meent om die reden dat de voortduring van de vrijheidsbenemende maatregel onrechtmatig was wegens strijd met artikel 5 lid 4 EVRM, waarin is bepaald dat een ieder wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen het recht heeft voorzieningen te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidstelling beveelt indien de detentie onrechtmatig is. Uit de uitspraak van het EHRM van 25-1-2005 (JV 2005/114) volgt dat de relevante termijn ter beoordeling van de vraag of is voldaan aan een spoedige van genoemde beoordeling loopt vanaf de indiening van het beroepschrift tot aan de bekendmaking van de uitspraak van de rechtbank aan de betrokkene.

Verder beroept appellant zich op de uitspraken van het EHRM van 9-1-2003 (JV 2003/129) en van 28-11-2000 (NJCM-bulletin 2001, p. 372) waaruit afgeleid dient te worden dat de periode tussen het indienen van het beroep en de bekendmaking van de uitspraak niet langer dan ongeveer 21 dagen dient te bedragen.

* Appellants beroep werd op 27-5-2007 ingediend. Dit betekent dat uiterlijk op 17-6-2007 uitspraak had moeten worden gedaan, zodat de bewaring in elk geval vanaf die datum onrechtmatig is te achten. De rechtbank heeft dat miskend.

* Subsidiair meent appellant dat, nu de rechtbank het onderzoek op 12-6-2007 had kunnen en dienen te sluiten, de uitspraak uiterlijk op 19-6-2007 had behoren te worden gegeven. De rechtbank heeft dat miskend.

Inhoudelijk

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank niet geoordeeld dat de toezichthoudende ambtenaren in strijd met het discriminatieverbod hebben gehandeld, zoals door appellant betoogd ter zitting.

Toelichting:

* In het proces-verbaal van staandehouding staat vermeld dat bij het vooronderzoek de markmeester doorgegeven had dat hij in de marktkraam naast de vrouw die zich bij hem had gemeld en gelegitimeerd een hem onbekende manspersoon had aangetroffen *met chinese uiterlijke kenmerken* die zich niet bij hem had gelegitimeerd.

* De markmeester heeft derhalve niet doorgegeven dat hij deze persoon werkend had aangetroffen.

* Derhalve is uitsluitend op grond van appellants chinese uiterlijk door de toezichthoudende ambtenaren een gericht onderzoek ingesteld.

* Deze handelwijze is in strijd met het verbod op discriminatie. Indien appellant een nederlands uiterlijk had gehad, zou dit onderzoek niet zijn ingesteld.

* Appellant is daarom onrechtmatig staande gehouden.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank het betoog van appellant dat er geen zicht op uitzetting is verworpen.

Toelichting:

* In de 'Kennisgeving aanvraag verblijfsvergunning door een in bewaring gestelde vreemdeling' heeft de Korpschef aan de SvJ meegedeeld dat appellant niet op korte termijn uitzetbaar is.

ADVOKATENKANTOOR VREEKEN

3

* Daarmee heeft de Korpschef niet bedoeld dat zulks verband hield met de door appellant ingediende asielaanvraag. Dit is een interpretatie geweest van de gemachtigde van de SvJ ter zitting van de rechtbank. Dat appellant niet kan worden uitgezet zolang niet op zijn asielaanvraag is beslist, volgt uit de wet en regelgeving. Dat hoeft de Korpschef de SvJ niet uit te leggen. Het is evident dat de Korpschef hiermee iets anders bedoelde, namelijk dat er geen zicht op uitzetting is.

* Ter zitting is gewezen op de laatste zin van deze kennisgeving: *"In het belang van de te nemen maatregelen van vreemdelingentoezicht, verzoek ik u om mij binnen 24 uur over uw beslissing te berichten."* Gelet ook op de mededelingen dat appellant nergens gesignaleerd staat, dient deze vraag aldus te worden opgevat dat de Korpschef hier verzoekt om een beslissing in verband met het feit dat er voor appellant, los van de door hem ingediende asielaanvraag, geen zicht op uitzetting is.

* Ten onrechte heeft de rechtbank niet ook een aanvullend proces-verbaal over deze kwestie gevraagd.

Grief 4:

Ten onrechte heeft de rechtbank het betoog dat er geen sprake van onttrekkingsgevaar is en dat aldus met een lichter middel van vreemdelingenbewaring kon worden volstaan, afgewezen.

Toelichting:

* Appellant heeft betoogd dat zijn vrouw, bij wie hij verblijft en die de Nederlandse nationaliteit heeft, en hun twee kinderen in Nederland verblijven. Deze omstandigheid is niet meegewogen toen de beslissing werd genomen om appellant in vreemdelingenbewaring te stellen.

* Indien deze omstandigheid niet kan leiden tot het toepassen van een lichter middel, moet worden geconstateerd dat de bepaling in A6/5.3.3.3 van de Vreemdelingencirculaire een dode letter is. Dat kan niet het geval zijn. In A6/5.3.3.3 is uitdrukkelijk bepaald dat indien met een lichter middel, bijvoorbeeld een meldingsplicht, kan worden toegepast, dit grond kan zijn om de vreemdelingenbewaring niet of niet langer toe te passen. Daarbij wordt toegelicht dat er steeds een zorgvuldige afweging moet plaats vinden tussen het belang van de openbare orde en het individuele belang van de vreemdeling. In casu is die afweging niet gemaakt door de SvJ. Ten onrechte heeft de rechtbank in de plaats van de SvJ deze afweging gemaakt. Daarbij merkt appellant op dat de SvJ gehouden is zijn beslissing om niet met een lichter middel te volstaan dient te motiveren. Zulks is evenmin gebeurd.

REDENEN WAAROM:

appellant u verzoekt

- a. dit hoger beroep gegrond te verklaren,
- b. de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 26-6-2007 te vernietigen,
- c. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren en daarbij het verzoek om schadevergoeding in te willigen.

Voor appellant,

Mr I. Vreeken

gemachtigde